

Ženidba Crnice Alage sa Jelom Bana Korlatskoga

sastavio Čamil Kulenović (zabilježio Milman Parry 1934, 35)

Sastali se na Udbini Turci	1
u begluku na mehkoj Rudini.	2
Pun je begluk čevren ispunijo:	3
ihtijari redom posidali,	4
uvrh sjeo beg Mustajbeg Lika,	5
izdesna mu Kozlić Huremaga,	6
a izliva gazi Čejvanaga.	7
Do njeg' Glumac sijo Osmanaga,	8
pa do njega stari ihtijari	9
naokolo redom posidali.	10
Pa čibuke duge potočili,	11
pinjolije lule razjahri	12
—duhan puše, mrku kahvu srču.	13
Jandal dica mladi Udbinjani	14
u begluku tolu postavili.	15
Dvi jim čaše, a dvi točibaše:	16
jednu piju, drugu nalivaju.	17
Piće jim služe krčmariću Ramo,	18
čaše liva Memičiću Suljo,	19
čaše dili Đurđeviću Rade,	20
prazne vraća Budalina Tale.	21
Svi ajani šenli piju piće,	22
šenli piće piju i veselo.	23
O svačemu eglen zametnuli,	24
ponajbolje o pustu junaštvu,	25
o puškanju i o vojevanju,	26
o dobrim atim i oštrim mizdracim,	27
kad ko drmnu, i o Latinkama,	28
đe je koji iznijo divojku,	29
poturčijo, pobru oženijo.	30
Svi-ga piju šenli i veselo;	31
samo sidi jedan u koledi,	32
kad mu koja rednja čaša dođe,	33
on je plati, ali ne popije,	34
ven kraj sebe dili pobratimim	35
—ne pije pića, ne puši duhana.	36
To opazi beže od pendžera.	37
Fildžan spusti, a čibuk odbaci,	38
pa podviknu beže od pendžera:	39
„Sladak sine Crnica Alaga,	40

i dosad smo u sastanku bili,	41
bijo si vavik šenli i veselo.	42
Kakvi su te hali pojahali?	43
Kaži, sine, begu u sastanku:	44
što ne fališ sebe ni gavrana?	45
Kad Alaga bega razumijo,	46
diže glavu pa je govorijo:	47
„Čuj Mustajbeg, lička poglavico!	48
Teški su me hali pojahali.	49
Skoro mi je knjiga čatisala	50
od Korlata grada latinskoga,	51
od Jelice bana Korlatskoga.	52
Što je Jela u knjizi pravila?	53
,Dušo Ale, iznad glave lale,	54
čula sam te, al' vidila nisam,	55
ali imam sliku od tebeka.	56
Kad sam mlada bila u Karlovcu	57
kod Milice, svoje drugarice,	58
—š njom sam bila u Karlovcu bilu—	59
dvi sam slike našla kod Ružice:	60
jednu tvoju, drugu pobre tvoga,	61
pobre tvoga Durutagić Ibri.	62
Tvoju mi je sliku poklonila,	63
ali ne da Durutagić Ibri;	64
Ibrinu je sebi ustavila.	65
Ja sam natrag sašla do Korlata	66
i strpala na molitvu ruku	67
da Madžara Latinjina neću	68
dok je žive glave na tebika.	69
Sidu ću kosu plesti nad očima;	70
kosu plesti, udati se neću.	71
Sada dušo Crnica Alaga,	72
na me jesu prosci navalili	73
—prosci prose, mamioci mame—	74
dušo Ale, sa četiri strane.	75
Sad je saš'o od Ćorfeza bane,	76
od mog' ćaće mene zaprosijo.	77
Ćaća me dao, a upit'o nije,	78
sada ode' preko sinjeg mora.	79
Sada počuj šta ti knjiga kaže:	80
ja sam sebi nožu nabavila,	81
pa ću sebi edžel katisati;	82
ja, vjere mi, do Ćorfeza neću!	83
Kako 'š za me dževap učiniti?	84
Pa sad počuj beže Mustajbeže,	85

ja ne poznam puta do Korlata.	86
Tražim, beže, sebi kalauza	87
koji bi me sveo do Korlata	88
jā l' za hatur, jā l' gotove novce,	89
pa ne mogu naći, Mustajbeže.	90
Ja žalijo ne bi' poginuti	91
ni gotova novca potrošiti.	92
S tog sam, beže, sućut i zlovoljan.	93
Sad ponovi u begluku Lika:	94
„O Ličani, sivi sokolovi,	95
na Lici se sokolovi ležu,	96
a u njoj se more junak naći.	97
Sad za hator bega Udbinskoga	98
nek' se javi danas u begluku!	99
Kad to čuše lički nabodice,	100
u begluku ligom zamuknuše.	101
Da gledamo bega Mustajbega.	102
Natira se i dva i tri puta;	103
svak mu šuti, ništa ne divani.	104
A podviknu aga od pendžera,	105
po imenu Kozlić Huramaga:	106
„Čuj Mustajbeg, lička poglavico!	107
Lažu dica, crn jim obraz bijo!	108
Mnogi pute znade do Korlata.	109
al' je mučno do Korlata saći,	110
jer Zaklopca prokletoga klanca.	111
Ima, beže, šest puni' sahata.	112
Tu se, beže, jahati ne mere,	113
neg' Mustajbeg, u ruci voditi.	114
Pod planinam čardak na direcim,	115
i u njemu Pauk harambaša,	116
uz Pauka trideset hajduka.	117
Pod čardakom alat u prezidu	118
u marvanti i čatal ularim;	119
štogod leti na noge četiri	120
da alatu uteći ne mere	121
u šta nisu krila sokolova.	122
Otolen je, beže, do Korlata	123
ravna polja tri puna sahata,	124
u p.	125
i u njem Mijat harambaša,	126
kod Mijata trijest plaćenika,	127
i taj čuva polja i čardaka,	128
pa je mučno saći do Korlata.	129
Šalji, beže, poraz efendije,	130

nek' nam hodža dojde do begluka,	131
da upitam Omer efendije	132
da li fetva bradu obrijati,	133
pod starost se vina napojiti,	134
da savedem Crničića Alu	135
—raz hatıra Boga velikoga	136
i raz želje kićene divojke—	137
do Jelice bana Korlatskoga.	138
A podviknu gazi Ćejvanaga,	139
„Muči aga, od Boga ti teško!	140
Koja bi ruka bradu obrijala,	141
onu bi ruku fetva odrizala.	142
Jopet viknu Kozlić Huremaga,	143
„Šalji, beže, poraz efendije,	144
neka dojde do begluk mejhane	145
da napiše knjigu u begluku,	146
čuj Mustajbeg, na sestrića moga,	147
mog sestrića Muju Hrnjičića.	148
Da gledamo bega Mustajbega:	149
posla beže Đulić bajraktara	150
da dovede Omer efendiju.	151
Sad povika u begluku Lika,	152
„Djeco moja, sivi sokolovi,	153
pokupite čaše po begluku!	154
Kada dojde Omer efendija,	155
mrsko je tola našem efendiji.	156
Da gledamo lički' nabodica,	157
nama' dica na noge skočiše,	158
po begluku čaše pokupiše,	159
sakriše ji' u begluk mejhani.	160
U tom stiže Omer efendija.	161
Od begluka otvorijo vrata,	162
iz sveg' grla turksi salam viknu.	163
Svi skočiše u begluku Turci,	164
na nogama salam odprimiše,	165
pod pendžerom misto načinise.	166
Hodža sidi, rahat se učini.	167
Tutundžija čibuk mu potkuči,	168
kahvedžija kahvu natočijo.	169
Uze fildžan hodža pod pendžerom,	170
pa ovako hodža govorijo:	171
„Sad Mustajbeg i vi Udbinjani,	172
kakva vam je triba od meneka?	173
A Mustajbeg reče efendiji:	174
„Pitaj, hodža, Kozlić Huremage.	175

Sad se hodža agi okrenuo,	176
viknu hodža Kozlić Huremagu:	177
„Čuj ajanu Kozlić Huremaga!	178
Kaži meni u begluk mejhani,	179
kakva ti je triba od meneka?	180
Onda aga efendiju viknu:	181
„Piši, hodža, knjigu u begluku,	182
mom sestriću Muji Hrnjičiću,	183
na Kladušu na serhat Krajinu.	184
Uze hodža divit i kalema	185
i 'artije knjige brez jazije.	186
Hodža piše, Huramaga kaže:	187
„Moj sestriću od Kladuše Mujo,	188
dobro počuj šta li dajo kaže!	189
Za obraz se tvom daji zapelo.	190
Ja sam danas ćijo u begluku,	191
moj sestriću, obrijati bradu	192
—ne da fetva brade obrijati—	193
da savedem Crničića Alu	194
do Korlata i kitli divojke.	195
Radi, sine, daju poslušati	196
raz hatora Boga velikoga,	197
raz gajreta našega devleta,	198
u ime nama nas sviju Turaka,	199
a najviše radi nama moga,	200
tvoga daje Kozlić Huremage.	201
Mnogi znadu pute do Korlata;	202
lažu, Mujo, jer ne smiju saći...	203
A podviknu momak u begluku:	204
„Stan' ajanu Kozlić Huremaga!	205
Huremaga, ja ti ljubim ruku,	206
ne znam puta, vjeru ti zadajem.	207
S.	208
brez meneka do Korlata saći,	209
čuješ aga, vjeru ti zadajem!	210
Bože mijo, ko se agi javi?	211
Međer glava vrhovski Alaga.	212
Još se drugi javi u begluku,	213
to je glava Tanković Osmana:	214
„Čuj ajanu Kozlić Huremaga,	215
i ja ne znam puta do Korlata,	216
Huramaga, vjeru ti zadajem,	217
pa bi rada da saznadem pute,	218
kad se zapne na širokoj Lici,	219
da s' ne brije na vilici brada.	220

Dok to reče Tanković Osmane,	221
efendija knjigu sastavijo,	222
pridade je Kozlić Huremagi,	223
dade aga Crnici Alagi.	224
Skoči glava Crnica Alaga,	225
i sa agom oba pobratima,	226
izajdoše begluku na vrata.	227
Da gledamo triju pobratima.	228
Neće Ale svojoj biloj kuli	229
ni Vrhovac na Vrhove ravne,	230
ni Tanković do čardaka svoga.	231
Svaki ima ata kod begluka	232
i na atu hegbe pribočito,	233
u hegbetu katansko odilo.	234
Pojahaše ate kod begluku,	235
okrenuše niz Krbavu ravnu,	236
upraviše gaju Ogroševu.	237
Tištimice ispod Plišivice,	238
kosimice pokraj Korjenice,	239
pa Klokotu vrilo nadfatiše.	240
Kroz Petrovo selo udariše,	241
ispod Tržca, iznad Čerkezovca,	242
kraj Karane pokraj vode hladne.	243
Pa otalen konje upraviše	244
do Glinice i do Alatuše,	245
pravo kuli Muje kladuškoga.	246
Kad se blizu kuli prikučiše,	247
tad golemo čudo očutiše:	248
dvi kukaju sinje kukavice,	249
a na kuli Muje kladuškoga.	250
To ne bilo sinje kukavice,	251
ven to bilo Hrnjičina majka,	252
stara majka i sestrice Ajka.	253
Kada pobre došle do avlije,	254
naprid aga utira ždralana,	255
a za njime oba pobratima.	256
Još na veće čudo udariše:	257
Halil hoda, a đogata voda.	258
U đogata griva nakmotata,	259
sve mu sedlo krvi poliveno,	260
cidi mu se niz kopite krvca.	261
Tad podviknu Vrhovac Alaga:	262
„Hajirola, Bogom pobratime!	263
Što je đogat u krv orgreznuo?	264
Halil agi 'vako govorijo:	265

„Pobratime Vrhovac Alaga,	266
eno Muje, leži u odaji.	267
Na njemu je sedam grdni' rana,	268
sve od mača Pauk harambaše,	269
sve braneći društvo kod čardaka.	270
Sve mu društvo ligom izginulo.	271
Kad je doġat krvcu opazijo,	272
a sa Muje sahibije svoga,	273
dobar đema ujagmi na zube,	274
nije ga Mujo mog'o povratiti;	275
pobig'o doġat uz Zaklopac klanac,	276
ranjena Muju snijo na Kladušu.	277
Eno Muje leži u odaji;	278
Mujo ječi, sva odaja zveči.	279
Dok to Halil reče na avliji,	280
pobratimi konje razjahaše,	281
okrenuše uz kamenu kulu	282
do odaje đe-ga leži Mujo.	283
Unijdoše sve tri u odaju.	284
Kod Muje je ostarila majka,	285
stara majka i sestrice Ajka.	286
Nazva salam Vrhovac Alaga,	287
a pojmi se Mujo sa dušeka.	288
„Aleć salam	289
Pita Muja Vrhovac Alaga:	290
„Hajirli ti rane na tebika!	291
Moreš li, brate, rane preboliti?	292
O, sta vika Muje kladušškoga,	293
„Ja bi' lako rane pribolijo,	294
al' ne mogu trijest Kladuš'ana.	295
Društvo mi je ligom izginulo	296
na Zaklopcu prokletome klancu.	297
Skoro, braćo, sva tri pobratima,	298
ja se zapi' pod kamenom kulom,	299
i kod mene trijest Kladuš'ana,	300
i bajraktar Orlović Halilu.	301
Kada smo se pića napojili,	302
svi smo bili šenli i veselo	303
posli brata Omerice moga.	304
Omer neće čaše da ispije,	305
neg' je svoju oborijo glavu,	306
ni s kim Omer da govori neće.	307
Kada sam ga, braćo, ugledao,	308
ja podviknu' Omericu svoga:	309
„Moj Omere, moj brate rođeni,	310

što ne piješ piće na avliji,	311
što ti ni s kim da govoriš nećeš,	312
ven ti gledaš u zelenu travu?	313
Kaži, brate, Muji bratu svome	314
koja ti je golema nevolja?	315
Omerica diže svoju glavu,	316
pa je meni 'vako govorijo:	317
„Brate Mujo, od Krajine glavo,	318
tebi fali Lika i Krajina,	319
pa te fali Kotar i Primorje,	320
da si pravi junak na mejdanu,	321
a zaludu, dragi brate Mujo!	322
Što si pravi junak na mejdanu,	323
kad me, brate, da oženiš nećeš	324
s lipom Jelom bana Korlatskoga?	325
Kad me nećeš da oženiš, Mujo,	326
ti da Bog d.	327
sa crnom me zemljom pogrnuo!	328
Ja podviknu' Omericu malog:	329
„Muč' Omere, mukom zamuknuo!	330
Što se kuneš na avliji biloj,	331
brate dragi, kad potrebe nije?	332
Da si meni davno, brate, kaz'o,	333
davno bi te Mujo oženijo	334
sa Jelicom bana Korlatskoga.	335
Ja podviknu' braću Krajišnike:	336
„Ha na noge, moji pobratimi!	337
Sad nam valja saći do Korlata.	338
Svi skočismo na noge junačke.	339
Ja izneso' katanska odila,	340
svi se tude, braćo, opremismo.	341
Pojahasm'o ate na avliji,	342
okrenusmo niz serhat Krajinu.	343
Kad priđošmo svu tursku nahiju,	344
okrenusmo do Zaklopca klanca,	345
u Zaklopac konje utirasmo.	346
Tu je naske sreća poslužila:	347
zasp'o Pauk i njegova straža.	348
Taj kad čardak za leđa bacismo,	349
mi iz klanca konje istirasmo,	350
pa sajdosmo na polje zeleno	351
kraj čardaka Mijat harambaše.	352
I tu nas je sreća poslužila:	353
zasp'o Mijat i njegova straža.	354
I taj čardak za leđa bacismo,	355

pa sajdosmo do Korlata bila,	356
baš do kule bana Korlatskoga.	357
U dobar smo vakat udarili,	358
prije zore i bijela danka.	359
Poranila Jela Latinkinja,	360
sišla lipa do vode bunara;	361
ona nosi u ruci testiju.	362
Kad smo ušli u avliju bilu,	363
tu je naske sreća poslužila:	364
sva pospala u avliji straža.	365
Ja do Jele pritir' o đogata,	366
pa se povi' sa đogata svoga,	367
lipu Jelu ufati' za ruku,	368
pa je baci' na sapi đogatu,	369
pa pobigo' na avlinska vrata,	370
za mnom, braćo, trijest Kladuš' ana.	371
Iz Korlata konje istirasmo,	372
upravismo uz polje zeleno	373
kraj čardaka Mijat harambaše.	374
Od čardaka mi se odkučili	375
podaleko, dragi pobratimi,	376
da nas ne bi Mijat opazijo	377
i njegova u čardaku straža.	378
I tu nas je sreća poslužila:	379
jopet naske nije opazijo,	380
jer se bijo pićem opojijo.	381
I taj čardak kada preturismo,	382
tamam kad smo do Zaklopca bili,	383
u Zaklopac konje utirasmo,	384
na Korlatu pukoše topovi.	385
Kad smo bili kod čardaka bila,	386
ja ugleda' Pauk harambašu.	387
Pauk svoje razredijo društvo,	388
u busiju pomeć' o hajduke,	389
nasred klanca konja ispričijo,	390
u ruci mu golotrba ćorda.	391
Kada sam ga, braćo, ugledao,	392
ja otisko' kićenu divojku,	393
dodade je pobratimu svomu,	394
bajraktaru Orlović Halilu.	395
Ja podviknu' pobratima svoga:	396
„Dobro čuvaj Jelu Korlatkinju!	397
Ja ću naprid, brate, udariti,	398
vami, braćo, pute prokresati.	399
Kada Halil primi Korlatkinju,	400

ja udari' naprid na đogatu.	401
Pauk mene viknu sa alata:	402
„O Turčine od Kladuše Mujo,	403
koje tebe savijaše vile,	404
kazaše ti do Korlata puta,	405
da u jagmiš Jelicu gospoju?	406
Izniti je danas lako nećeš	407
ako bide na Pauku glava!	408
Kad ja, braćo, razumi' Pauka,	409
ja udari' društvom na hajduke,	410
u Zaklopcu zametnusmo kavgu.	411
Njekol'ko se udarismo puta.	412
Ja pogleda' sa konja đogata,	413
kad mi društvo ligom izginulo,	414
pogin'o mi Orlović Halilu	415
—leže Halil k'o mrka vučina,	416
pokraj njega Omerica mali,	417
ni na kakvu ruse glave nejma—	418
kod njih stoji Jela Korlatkinja,	419
ona suze niz obraze valja.	420
Ja pogleda' Paukovo društvo,	421
kad mu društvo ligom izginulo.	422
Ja i Pauk tu ostasmo sami	423
na atovim dobrim od mejdana.	424
Jedan drugom konja potirasmo.	425
Kad nam konji grive izmišaše,	426
ja i Pauk sablje potrgosmo,	427
stadosmo se muški udarati.	428
Kad ja godić udari' Pauka,	429
od Pauka živa vatra siva;	430
Pauk mene kad bi udarijo,	431
vavik bi mi ranu načinijo.	432
Sedam me je puta udarijo,	433
sedam ljuti' načini mi rana.	434
Kad je đogat krvcu opazijo,	435
da sam na njem' rana dopanuo,	436
dobar đogat đem mi u jagmijo,	437
pa pobiže uz Zaklopac klanac.	438
Ja sam njega ćijo povratiti;	439
ne dade se dobar povratiti.	440
Pauk mene viče sa alata,	441
„O Turčine od Kladuše Mujo,	442
tebe fale, ni mene ne hule:	443
povrati se, da se ogledamo!	444
Mene, braćo, rane osvojile,	445

ja đogatu popušća' dizgine.	446
Dobar đogat k'o kad ima krila	447
iznese me na Kladušu kuli.	448
Dok to kaza u odaji Mujo,	449
da gledamo Crnice Alage.	450
On otišće u džepove ruke,	451
iz džepova knjigu izvadijo,	452
pruži Muji knjigu dajidžinu.	453
Uze knjigu Mujo u odaji,	454
uze knjigu, pa je razavijo.	455
Knjigu uči, ašićare kaže	456
što mu dajo Huremaga piše,	457
sve to sluša gojeni Halilu:	458
„O sestriću od Kladuše Mujo,	459
radi knjizi hizmet učiniti,	460
a za hator daje Huremage	461
—neka vide mladi Udbinjani	462
da brez mene nejma ni tebeka—	463
da bi' smijo saći do Korlata,	464
udariti na hiljadu svata	465
kopileta bana Ćorfezkoga.	466
Da gledamo gojenog Halila.	467
Halil viknu grlom u odaji:	468
„Pobratime Crnica Alaga,	469
tvoga bahta u Turčina nejma!	470
Počuj pobro, da ti Halil kaže.	471
Kad je Mujo oš'o do Korlata	472
—i sa Mujom Omerica mali,	473
i sa njima Orlović Halilu,	474
i trideset š njima Kladuš'ana—	475
ja sam ost'o kulu čuvajući.	476
Pa opremi' pomamna gavrana	477
—dobra vrana Pere kapetana—	478
ja obuko' katansko odilo,	479
priš'o hunku gori Vučijaku,	480
stira' vrana na kamen' Kotare	481
biloj kuli Grandule vojvode,	482
do Milice dilber divičice;	483
š njom sam bijo, brate, na pendžeru.	484
Brat joj Cvijo stig'o na kotare	485
od kamenog Beča ledenoga.	486
Tamo Cvijo bijo na nauci,	487
dvorijo je Bečanin ćesara.	488
Kad je Cvijo nauku svršijo,	489
ćesar Cviju dobro pomilov'o,	490

dao mu je urdin od sebeka	491
na trideset i tri serdarije,	492
da oblazi straže i čardake.	493
Milica je urdin ujagmila,	494
dala mi ga džamu na pendžeru.	495
Dok je Halil tako govorijo,	496
iz džepova urdin izvadijo:	497
„Ev’ urdina Cvijuna serdara.	498
Krvava ću jahati đogata,	499
a ja znadem privarati kranjce.	500
Dok to reče gojeni Halilu,	501
stade vika Muje kladuškoga:	502
„Moj Halilu, luda <i>hadžamijo</i> ,	503
kada sajdeš, brate, do Korlata,	504
do avlije bana Korlatskoga,	505
viđa’š, brate, šiljke udarite,	506
a na njima glave udarite.	507
Viđa’š brke Orlović Halila:	508
vihar više, a brcima njiše.	509
Kod njegov’ glava Omerice malog:	510
vihar puše, a perčinom maše.	511
Ti si, brate, srca milostiva,	512
pa bi mog’o suzu upustiti,	513
pa ćeš ludo glavu izgubiti.	514
Stade vika vrhovskog Alage:	515
„Pušći nam, pobro, đogu i Halila,	516
a đe bide godić udarati,	517
Halila ću za pleća baciti,	518
ja ću, brate, naprid udarati.	519
Kad je Mujo agu razumijo,	520
popusti jim brata i đogata.	521
Sad da gledaš virni’ pobratima:	522
sve četiri tu se opremiše	523
pod katansku i pod kapetansku.	524
Isprati ji’ hajir dovom Mujo:	525
„Haj’te, braćo, hajirli vam bilo!	526
Ne date me s mirom bolovati,	527
jope’ moram u Zaklopac klanac.	528
Otiskoše pobre na avliju,	529
na gotove ata pojahaše,	530
iz avlije konje istiraše,	531
otiskoše pobre od Kladuše,	532
u Petrinju goru udariše.	533
Dok ji’ tavana noćca ufatila,	534
stigoše pobre u Zaklopac klanac.	535

Svu noć pobre niz klanac idoše.	536
Dok jim bila zora zabilila,	537
sajdoše pobre od Čardaka bila	538
do čardaka Pauk harambaše.	539
Kraj šehita konje natiraše,	540
rahmet njima pobre predadoše.	541
Sad sijdoše na polje zeleno.	542
Na p.	543
kraj čardaka Mijat harambaše	544
i njegovih' trijest plaćenika,	545
dočeka jih' Mijat pred čardakom,	546
pa podviknu k'o kad međed riknu:	547
„Bisni Turci, zmija vas ujela	548
pri Đurđeva na četiri dana	549
—kratka repa, a krunaste glave—	550
od koje se zmije ne pribalja,	551
jeste li' došli okajati društvo?	552
Nećete jih' danas okajati	553
dok je mene i moje družine!	554
Da vidimo gojena Halila.	555
Halil veli vrhovskom Alagi,	556
„Pobratime vrhovski Alaga,	557
Jesi li' Muji rek'o u odaji	558
da ćeš mene za pleća baciti,	559
ispred mene da ćeš dževapiti?	560
A Vrhovac obisijo glavu,	561
pa on gleda u grivu ždralana.	562
Sad podviknu Halil sa đogata:	563
„O Mijate, vjerni službeniče,	564
nisu Turci u polju Korlatskome,	565
neg', Mijate, bisni Kotarani.	566
Kad je Halil tako govorijo,	567
smače rukom buča na prsima,	568
pa ukaza urdin Bečanin ćesara	569
—u njem' ime Cvijuna serdara	570
sa Kotara Grandule vojvode—	571
da oblazi straže niz Primorje	572
na trideset i tri serdarije.	573
„Istina je, Mijat harambašo,	574
da je đogat Hrnjetine Muje.	575
Trevijo sam na plac' u Karlovcu,	576
đe svedoše krvava đogata,	577
svedoše ga dvi katane mlade.	578
Ja upita' dvaju plaćenika	579
oklen vode krvava đogata.	580

Rekoše mi oba plaćenika:	581
„Krvava smo njega ufatili,	582
a na njemu sahibije nejma,	583
uz mostanje kraj Kupe ledene.’	584
Dvi katane đogu odvedoše,	585
daše njega u plac na telala.	586
Ja sam svakog tudi nadfatijo,	587
za njeg’ dao trista madžarija.	588
Sad ga jašem po našem Primorju,	589
sa mnom idu tri moja slugana.	590
Pa sam i ja poš’o do Korlata	591
da ja vidim ćorfeske svatove	592
i udaju Jele Latinkinje.	593
Pa sam pov’o turskoga đogata	594
da okušam na polju obdulju.	595
Dok to reče gojeni Halilu,	596
on otišće u džepove ruke,	597
pa izvadi četiri dukata,	598
pa ji’ dade Mijat harambaši.	599
Uze Mijat, dobro zafaljuje:	600
„Fala tebi vridan gospodine!	601
Niko me ’vako nije darovao.	602
Kraj njeg’ Halil protira đogata,	603
uz Halila sva tri pobratima.	604
Tako Halil do Korlata sajde,	605
do birtije Pave krčmarice.	606
Prid birtijom konje odjahaše.	607
Vide glave Tanković Osmana:	608
hitro Osman sjah’o sa dorata,	609
pod Halilom konja ufatijo.	610
Dokle sjaha gojeni Halilu,	611
uze Osman pomamna đogata,	612
pa on hoda, oba konja voda.	613
Sad Vrhovac sjaha sa ždralana,	614
a Crnica vrana brez biljega.	615
Uze Ale od age ždralana,	616
i on hoda, oba konja voda.	617
Gojen Halil ujde u birtiju,	618
a uz njega vrhovski Alaga.	619
Na golemo čudo udariše:	620
dva fratara tudi zatekoše.	621
Preko sebe ’dežde prebacili,	622
u njima su knjige klapavice.	623
Kod fratara side do dva đaka;	624
oba jesu iz donji’ Mletaka.	625

Te fratare pobre poznadoše:	626
jedno jeste Budalina Tale,	627
a drugo je Đurđeviću Rade.	628
A nisu jim đaci od Mletaka,	629
ven sa Like dva brata rođena,	630
dvi Strunjice ispod Korjenice,	631
oba sina Strunje Jusufage,	632
starog vuka s Korjeničkog buka.	633
Istom sila do dva pobratima,	634
pa prida se piće položiše.	635
Ban Korlatski kad je razumijo	636
—i sa banom uzvišnja gospoda—	637
za đogata Muje kladuškoga,	638
da je đogat saš'o do Korlata	639
do birtije Pave krčmarice,	640
pa je bane šaš'o do birtije	641
—i sa banom uzvišnja gospoda—	642
da saznadu konjskog sahibiju,	643
ko je đogu sjah'o do Korlata.	644
Kada bane u avliju sajde,	645
na golemo čudo nagazijo:	646
Osman hoda, a đogata voda,	647
svog dorata sveza na avliji.	648
Još opazi od Korlata bane	649
đe katana do dva konja voda,	650
konja vrana i mamna ždralana.	651
Kod bana je prvi u avliji,	652
prva duka Pauk harambaša.	653
Pov'o bane Pauka hajduka	654
da poznaje Mujina đogata.	655
Pauk veli banu od Korlata,	656
„Gospodine, od Korlata bane,	657
ovo je đogat, viš ga drugog nejma.	658
Ban zapita momka kod đogata,	659
„O seize što vodaš đogata,	660
čiji se je đogat dogodijo?	661
Sejiz banu 'vako govorijo:	662
„Gospodine, od Korlata bane,	663
hajde, pitaj moga gospodina.	664
Ja sam sluga svoga gospodina,	665
sa Kotara Cvijuna serdara.	666
Eto tamo gospodina moga,	667
đe on pije u birtiji piće.	668
Kada bane riči razumijo,	669
ban ostavi đogu i Osmana,	670

pa okrenu birtiji na vrata.	671
Kada bane u birtiju ujde,	672
iz sveg' grla u birtiji viknu:	673
„Ko je dogi turskom sahibija?	674
Gojen Halil glavu podignuo,	675
pa ovako banu govorijo:	676
„Kika bane, gradski poglavare,	677
ovo je glava Cvijuna serdara	678
sa Kotara Grandule vojvode.	679
Znamo za te, vridan gospodine;	680
čuli smo te, al' vidili nismo.	681
Kada bane riči razumijo,	682
ban mu pruži svoju desnu ruku,	683
Čvijanom se bane pozdravijo;	684
pa sidoše za tolu gotovu.	685
Ban podviknu Pavu krčmaricu:	686
„Ponesi nam u birtiju pića,	687
da se rujna napijemo vina,	688
rožuljina od sedam godina	689
i rakije triput pripečene.	690
Kad jim Pava piće postavila,	691
bane pita Cvijuna serdara,	692
„O Cvijane, vridan gospodine,	693
đe si turskog konja nabavijo?	694
Onda Halil banu govorijo:	695
„Kika bane, naše pogledanje,	696
ja sam konja na placu kupijo	697
za gotovi' trista madžarija	698
u Karlovcu kraj Kupe ledene.	699
Sveli konja dvi katane mlade,	700
kažu da su konja ufatili,	701
a na njemu sahibije nejma,	702
uz mostanje kraj Kupe ledene.	703
Stade vika Pauk harambaše:	704
„To je doġat Muje kladuškoga,	705
jer je Mujo rana dopanuo,	706
pa su njega rane savladale.	707
Ost'o Mujo ranjen na planini,	708
dobar doġat Muju ostavijo,	709
pa poteg'o sentu kladuškome,	710
pa se doġat na vodu svratijo,	711
a katane njega ufatile,	712
pa ga tako sveli do Karlovca,	713
kupijo ga vridan gospodine;	714
sad je zap'o vridna gospodina.	715

Tako piše do crnoga mraka.	716
Kada jim se smrklo u birtiji,	717
ban ostavi kamenu birtiju,	718
i sa banom Pauk i gospoda,	719
a ostade Cvijo na konaku,	720
i sa njime virni pobratimi.	721
Za to čula Jela Madžarica,	722
da je saš'o Crnica Alaga	723
i sa agom sva tri pobratima,	724
jer je Jela haber razumila	725
od Pavice, svoje posestrime.	726
Pa kada se noćca unoćala,	727
sajde Jela do birtije bile.	728
Čim upade u birtiju Jela,	729
tiho Jela podviknu Alagu:	730
„Dušo Ale, iznad glave lale,	731
moj Crnica, iza gore sunce,	732
blago meni i na nebu suncu	733
kada sam te noćaske vidila.	734
Lipši si mi noćas u odaji	735
neg' na slici što te slika kaže.	736
Prema Ali raširila ruke.	737
Alagom se najpri pozdravila,	738
i ostalim društvom Alaginom.	739
Onda Jela 'vako govorila:	740
„Moj đevere, gojeni Halile,	741
daj mi pusti pobratima svoga,	742
moj đevere, jadiđara moga,	743
da ga svedem do svoje odaje.	744
A evo vam vira od meneka,	745
privare vam učiniti neću;	746
pri ću dati sa ramena glavu.	747
Kad to reče Jela Latinkinja,	748
da vidimo gojeni Halila.	749
Trevijo se srca milostiva	750
—znade Halil ljubav divojačku—	751
popusti joj Crnicu Alagu.	752
Odvede ga Jela Latinkinja	753
do odaje i kule kamene,	754
u odaju pa se zatvariše.	755
Tu je Jela piće postavila;	756
svu noć piše, šalu zamećaše.	757
Ljubkaju se baš k'o golubovi,	758
čepkaju se baš k'o paunovi.	759
Noć noćiše, rano podraniše.	760

Kada njima sunce obasjalo,	761
ode Jela iz svoje odaje,	762
a ostavi Crnicu Alagu.	763
Jela pravo ode do birtije	764
i divera gojena Halila.	765
Kada se je Jela pomolila,	766
jutro viknu Jela u odaji,	767
pa Halilu 'vako govorila:	768
„Moj đevere, moj zlatan prstene,	769
je l' ti teško na konaku bilo?.	770
Halil Jeli 'vako govorijo:	771
„Nije, Jelo, vjeru ti zadajem!	772
Je da Ale pobratima moga?.	773
Lipa Jela 'vako govorila:	774
„Eno Ale u mojoj odaji.	775
Lipo mu je, ne staraj se š njime.	776
Onda Halil 'vako govorijo:	777
„Hajde, Jelo, pobratimu mome.	778
Dobro pazi pobratima moga.	779
Ako bi se zametnula kavga,	780
nemoj samo ostaviti glave	781
pobre moga Orlović Halila	782
i mog brata Omerice malog.	783
Obe glave sa kule skinite,	784
jer sam raz njih saš'o do Korlata	785
više, Jelo, nego raz tebeka.	786
Jer sam Bogu jemin učinijo	787
jä izniti osičene glave	788
brata moga i mog pobratima,	789
jä li svoju ovde ostaviti.	790
Kad mu Jela riči razumila,	791
Jela reče: „Ne brini se s time!	792
Ode Jela odaji na vrata.	793
Kada stigla kuli od kamena,	794
sila Jela kod Crnice svoga,	795
razložiše hladno piti piće.	796
A puškoše korlatski topovi:	797
znak jim stiže da idu svatovi	798
od Ćorfeza bana Ćorfeskoga.	799
Vikač više po Korlatu bilu:	800
„Ko god ima konja i odilo,	801
neka jaše, ide prid svatove!	802
Da gledamo bana od Korlata.	803
Podiže se od Korlata bane,	804
i sa banom mladi Korlatčani.	805

Kada se je bane podignuo,	806
da gledamo triju pobratima	807
u birtiji Pave krčmarice.	808
Pobratimi konje pojahaše,	809
skupa banom idu prid svatove	810
dva sahata uz polje zeleno.	811
Dva sahata od bila Korlata	812
susritoše kićene svatove.	813
Sritoše se, pa se zastaviše.	814
Konjanici konje odjahaše	815
da odmore konje na ledini.	816
Tu sidoše svati užinati.	817
A sta vika bana Ćorfeskoga,	818
više bane babaluku svoga:	819
„Ćaća bane, moje dragunuče,	820
ja sam pov' o Pletikosu Janka	821
da se baci kamena s ramena	822
kod Korlata s tvojim Korlatćanim.	823
Traži, bane, umetača svoga!	824
Kad je bane zeta razumijo,	825
ban podviknu Cvijun gospodina:	826
„O Cvijune, vridan gospodine,	827
dede traži nami umetača!	828
Cvijo banu 'vako govorijo:	829
„Eno, bane, vuristića moga,	830
što-ga voda ždrala kosatoga.	831
Kako je majci pao iz nidara,	832
još mu niko odbacijo nije,	833
ven da bi danas Pletikosa Janko.	834
Kad mu bane riči razumijo,	835
vuristića odma' dobavijo.	836
Pa najdoše kamen umetača,	837
tudi oni igru zametnuše.	838
Oko njihu hrpu načiniše.	839
Dva-tri puta kamen otisnuše.	840
Uze kamen Vrhovac Alaga,	841
pa ga baci sa desnog ramena.	842
Malo aga odbacijo Janku.	843
Koliko je njemu odbacijo,	844
najduljeg bi vlaha ukopao.	845
Tu Alaga odnese nagradu.	846
To je mučno banu Ćorfeskome.	847
Jopet viknu bana od Korlata:	848
„Imaš li, bane, momka u sebeka	849
da poskoči skoka jelinova?	850

Ja sam sveo od Ćorfeza svoga	851
po imenu Suhognjatu Ilu.	852
I ti sada traži kod sebeka	853
da poskoči skoka jelinova,	854
a sa mojom Suhognjatom Ilom.	855
Ban Korlatski jopet Cvije pita:	856
„O Cvijane, vridan gospodine,	857
u koga se moreš pouzdati?	858
Halil banu 'vako odgovara:	859
„Gospodine od Korlata bane,	860
eno moga sluge kod đogata,	861
đe on hoda, do dva konja voda,	862
po imenu Svilojac Jandrije.	863
Kako je majci pao iz nidara,	864
još mu niko nije oskočijo.	865
Ban dobavi Svilojac Jandriju.	866
Da gledamo Tanković Osmana.	867
Kad je njemu reda naskočila	868
da zaskoči skoka jelinova,	869
zatrkaše skoka jelinova,	870
pa priskoči Suhognjatu Ilu.	871
Koliko je Ilu preskočijo,	872
ne bi Ile dvaput doskočijo.	873
Tu Tanković nagradu dobijo.	874
Jopet mučno banu Ćorfeskome,	875
pa on viknu babaluku svoga:	876
„Imaš li, bane, pišca obduljaša?	877
Ja sam sveo Krivoguzu Radu	878
da poleti pješke na obdulji,	879
čuješ bane, s tvojim Korlatćanim.	880
Kad je Halil riči razumijo,	881
od zemlje je na noge skočijo,	882
pa je banu 'vako govorijo:	883
„Gospodine od Korlata bane,	884
ja ću Radom sreću okušati	885
da potečem pišačku obdulju.	886
Sad se skide Krivoguza Rade.	887
Sve sa sebe on svuče haljine	888
posli gaća i tanke košulje;	889
ostaše mu gaće na kracima.	890
Da gledamo gojena Halila.	891
Samo Halil izvadi oružlje,	892
a odpase srmali silahe,	893
pa on pojde da leti obdulju	894
u čizmama i u kalčinama.	895

Ban Korlatski Cvijuna podviknu:	896
„O Cvijune, vridan gospodine,	897
što ne skidaš sa sebe odila?	898
Halil banu 'vako odgovara:	899
„Gospodine od Korlata bane,	900
siv sokolu nisu krila teška,	901
pa ni meni moja đeisija.	902
Ako mogle noge Cvijanove,	903
zaludu su na meni haljine.	904
Sad pojdoše uz polje zeleno,	905
jedva bi ji' okom zamirijo.	906
Zastadoše, pa se sporediše.	907
Dok rekoše, oba potekoše.	908
Sinu Rade niz polje zeleno.	909
Kad vidijo gojeni Halile,	910
skide čizme, ostavi kalčine.	911
U dvi ruke čizme ufatijo,	912
pa poteče niz polje zeleno.	913
Kako skače? Baš k'o mrki vuče!	914
Časkom stiže Krivoguzu Radu,	915
pokraj Rade Halil proskočijo.	916
Kada Halil na babku izijde,	917
ostojeći dvi čizme obuče,	918
zadi puset, a silah prepasa.	919
Krivoguza na babku dokriva,	920
pade Rade glavom brez uzglavlja.	921
Jopet mučno banu Ćorfeskomu,	922
pa on viče bana od Korlata:	923
„Babaluče, od Korlata bane,	924
sve si nami mune ujagmijo.	925
Imaš sada konja obduljaša,	926
da metnemo konjičku obdulju?	927
Ja sam sveo mrku bedeviju	928
popa Bajke od zemlje Bajarske.	929
Jā kakva je mrka bedevija,	930
na nogu štrka kolanluka nejma.	931
Čipe grive, suhonjave glave,	932
al' je brza, tri je klala vuka!	933
Kad je Cvijun riči razumijo,	934
na noge je serdar poskočijo.	935
Grlom viknu Cvijan na katane:	936
„Brže meni turskoga đogata!	937
Čuo jesam na našem Kotaru	938
đe svi naši Kotarani fale	939
dobra đogu Muje kladuškoga	940

da ga bržeg na svoj Lici nejma,	941
na svoj Lici i serhat Krajini,	942
ni u naša obadva Kotara.	943
Čuo jesam đe kazuju ljudi	944
da utiče begovu golubu,	945
štogod leti na noge četiri	946
da đogatu uteći ne mere.	947
Dok to reče Cvijun kapetane,	948
soldati mu konja dovedoše.	949
Prijde Cvijun do konja đogata,	950
priteže mu na spone kolane.	951
Đogat znade sahibiju svoga,	952
sve Halila griska po rukama.	953
Znade đogat da će se jahati;	954
sve mu kliče na prva kolina,	955
na se mami sahibiju svoga.	956
Halil mamna poklopi đogata.	957
Sve se Halil iz grohota smije,	958
sam u sebi Halil promislijo,	959
„Moj đogate, krilo iz ramena,	960
na te, brate, danas gledajući,	961
kad si godić tako učinijo,	962
bila nam je muna na obdulji.	963
Pa se i sad, ako Bog da, nadam	964
da 'š uteći popovoj kobili.	965
Sad pojdoše uz polje zeleno	966
dobar đogat i kobila mamna.	967
Š njima idu četiri soldata,	968
dva ćorfezka, a dva od Korlata,	969
da sporede đogu i kobilu,	970
da nijednoj nije krivo stranki.	971
Zavedoše konje obduljaše,	972
a uz polje dva puna sahata,	973
zastaviše konje kod biljega.	974
Da gledamo gojena Halila,	975
on zavede đogu za kobilu.	976
Stoji vika ćorfezki' soldata:	977
„Gospodine Cvijun kapetane,	978
upoređi đogu sa kobilom,	979
jer ćeš reći da je krivo bilo.	980
Halil njima 'vako govorijo:	981
„Ja ću naprid pušćati kobilu.	982
Ako mogle noge đogatove,	983
krivo biti na obdulji neće.	984
Dok to reče Halil sa đogata,	985

puška puče, konji potekoše.	986
Da gledamo bajarske kobile.	987
Pružila se niz polje zeleno	988
baš k'o or'o ispod oblakova.	989
Prve noge kraj ušiju reda,	990
potkovi stražnji na sapi izliću.	991
Sve se kune Halil na đogatu	992
da joj nogu zgledati ne mere.	993
P.	994
da gledamo gojena Halila.	995
On se fati iz čizme kandžije	996
pa udari đogu pomamnoga,	997
sa obadve udara ga strane	998
—tepa đogi k. svome,	999
a bije ga baš k'o dušmanina.	1000
Kud ga kuca, sve mu koža puca,	1001
a iz kože lije crna krvca,	1002
đogatu se u kopite sliva.	1003
Sad da vidiš pomamna đogata.	1004
Dobar đogat dalgu podignuo,	1005
kraj kobile dobar proskočijo,	1006
sve se pruža po polju zelenu	1007
baš k'o or'o ispod oblakova.	1008
Da je ko god isprika gledao,	1009
svak bi rek'o i svak se zakleo,	1010
pod đogatom da mu nogu nejma.	1011
Sve se vidi da naprid odmiče,	1012
a kobila da stražnja ostaje.	1013
Tako đogat na babku izijde.	1014
Četiri puške zajedno lupiše;	1015
dvi su puške vrhovskog Alage,	1016
a dvi jesu Tanković Osmana.	1017
Ban Korlatski na komandu viknu,	1018
a na ime svoje plaćenike,	1019
da na šenluk puknu iz pušaka,	1020
jer je banu vrlo milo bilo	1021
đe je zetu banu Ćorfeskome	1022
svaki mejdan na polju odnijo.	1023
A sta vika popa od Bajura:	1024
„Krivo mi je mojoj bedeviji!	1025
Đe je godić na trei letila,	1026
njezina je svađe trka bila,	1027
vavik prvu nagradu dobila.	1028
Stade vika popa primorskoga	1029
iz ordije bana Korlatskoga;	1030

Tale viče popa bajarskoga:	1031
„Ja ću tebi pravdu popraviti!	1032
Ispod svoje dugačke mantije	1033
golu palu izvadijo Tale,	1034
pa udari popa bajarskoga.	1035
Kako ga je dobro udarijo,	1036
dvi ga pole pale preko pale.	1037
Bože dragi—na svačem Ti fala!—	1038
zametnuše na veselju kavgu;	1039
svadiše se kranjci i kauri.	1040
Udariše kićeni svatovi,	1041
dočekaše bisni Korlačani;	1042
puška puca, britka sablja siva	1043
—sablja siva, a krv se proliva,	1044
bojna koplja stoje krkljevina—	1045
frcaju glave, odpadaju ruke.	1046
Da gledamo gojena Halila.	1047
Kada se je kavga zametnula,	1048
Halil svoga iskući đogata,	1049
pa ga goni kamenu Korlatu	1050
da podiže Crničića pobru.	1051
Prije glava Crnica Alaga,	1052
kad je čuo kavgu na poljani,	1053
hitro Ale Korlat ostavijo,	1054
i sa Alom Jela Korlatkinja.	1055
Na p.	1056
Nose oni obe ruse glave:	1057
jedna glava Omerice malog,	1058
druga glava Orlović Halila.	1059
Uze Halil obe ruse glave,	1060
poljubi ji', pa ji' ostavijo,	1061
na đogatu u hegbe bacijo.	1062
Da vidimo bana Ćorfeskoga,	1063
jer je bana mira namirila	1064
na Turčina Tanković Osmana.	1065
Ban prid njime beži na putalju,	1066
za njim Osman navrg'o dorata.	1067
Al' je bana koba ukobila:	1068
susrite ga vrhovski Alaga,	1069
a stiže ga Osman na doratu.	1070
Da gledamo dvaju pobratima.	1071
Obe pobre pale izvadiše,	1072
pa na banu obe sastavise	1073
—dvi se pale na banu sastale,	1074
poželi maja bana Ćorfeskoga.	1075

Planu čardak Mijat harambaše,	1076
jer su čardak Turci osvojili,	1077
a Mijata i njegovo društvo,	1078
sve ji' Turci na pale raznili.	1079
Čuje se grlo Kozlić Alijage.	1080
Alijaga viče Tataragu,	1081
Tataraga viče Merdanagu,	1082
Merdanaga Šabanagu viče.	1083
Stoji vika Kozlić Šabanage:	1084
„Moj tečiću gojeni Halile,	1085
korkmaš, brate, ne boj se Vlaha!	1086
Ti se ne boj Alamana kralja,	1087
a kamo li Korlatskoga bana	1088
i njegovi' bisni' Korlatčana,	1089
dok ti čuješ četrnest Kozlića,	1090
moj tečiću, tvoji' dajidžića.	1091
Eno glave Kozlić Huremage,	1092
daje tvoga, roditelja moga;	1093
eno š njime Muje kladuškoga,	1094
brata tvoga, a tečića moga;	1095
eno kod njih Omer efendije,	1096
đe kopaju u klancu šehite	1097
—kopaju ji', džanazu klanjaju—	1098
Ličani su š njima, s Krajišnicim.	1099
Zaklopac su zauzeli Turci.	1100
Đe će kuja okotiti vuka	1101
a šokica roditi junaka,	1102
da on smide u Zaklopac saći,	1103
jer su njega ispunili Turci.	1104
U tom Halil stiže dajidžićim	1105
—i š njim pobro Crnica Alaga;	1106
oni vode Jelu Korlatkinju—	1107
pa se tude sasta dajidžićim.	1108
Otalen se natrag povратиše,	1109
u Zaklopac udariše klanac.	1110
Tu najdoše Kozlić Huremagu	1111
sa sestrićom, Mujom Hrnjićicom;	1112
kod njih sidi Omer efendija,	1113
kod čardaka Pauk harambaše.	1114
Tude oni konje razjahaše.	1115
Halil daji poletijo ruci,	1116
pa dajinu poljubijo ruku,	1117
i kod daje Omer efendiju,	1118
pa svom bratu poletijo ruci	1119
—ne da Mujo ruke poljubiti,	1120

ven se š njime Mujo zagrlijo,	1121
u junačko čelo poljubijo.	1122
Da vidimo Crnice Alage.	1123
Crnica jim izljubijo ruke,	1124
i njegova Jela Korlatkinja.	1125
Sad sjedoše redom kod čardaka,	1126
a dvori ji' Jela Korlatkinja.	1127
Istom oni u eglenu bili,	1128
uz klanac se pobre promoliše.	1129
Naprid ide Vrhovac Alaga,	1130
a za njime Tanković Osmane,	1131
sve krvavi k.	1132
Do njih pobre konje dotiraše,	1133
salam daše, konje razjahaše.	1134
Vid' de glave age vrhovskoga;	1135
on izvadi is zobnice glavu,	1136
pa je dade Kozlić Huremagi:	1137
„Eto, dedo, Kozlić Huremaga,	1138
na poklon ti od mene jabuka,	1139
rusa glava Ćorfeskoga bana.	1140
Da gledamo Kozlić Huremage.	1141
On se rukom za saruk fatijo,	1142
iz saruka izvadi čelenku,	1143
pa je dade agi vrhovskome,	1144
i ovako njemu govorijo:	1145
„Drage sine Vrhovac Alaga,	1146
na poklon ti od mene čelenka.	1147
Sad ja znadem da si muška glava.	1148
Istom sili, pa se odmaraju,	1149
četiri ata skaču u paradu,	1150
a podviknu Kozlić Huremaga:	1151
„Slatki sine vrhovski Alaga	1152
—desno krilo od vrhovne Like—	1153
ko nam ono ide od Korlata?	1154
„Znadem, aga Kozlić Huremaga.	1155
Ono jeste od Orašca Tale,	1156
i sa Talom Đurđeviću Rade.	1157
Š njima jašu dvi mlade Strunjice,	1158
dvi Strunjice ispod Korjenice,	1159
oba sina Strunje Jusufage,	1160
starog vuka s Korjeničkog buka.	1161
Dokle Tale stiže do čardaka,	1162
pa on sjaha sa kuluša svoga.	1163
Na Tali je popovska odežda.	1164
Skide Tale zobnicu s kulaša,	1165

iz nje do dvi glave izvadijo,	1166
pa ji' dade Muji kladuškome:	1167
„Eto, Mujo, poznaj obe glave!	1168
Jedna jeste popa od Bajura,	1169
a druga je Pauk harambaše,	1170
koja te je skoro obranila,	1171
naske sviju kahar učinila.	1172
Zajam sam mu za zajam vratijo,	1173
svojom palom osik'o mu glavu;	1174
evo sam je snijo do tebeka.	1175
Razgledaj je, Bogom pobratime!	1176
Da gledamo Muje kladuškoga.	1177
Uze Mujo glavu Paukovu,	1178
pa je 'vako Mujo govorijo:	1179
„Haj aferim Bogom pobratime!	1180
Sad te znadem da si muška glava!	1181
Dok to reče Mujo pobratimi,	1182
stade vika Kozlić Huremage.	1183
Aga viče pokraj sebe društvo:	1184
„Djeco moja, vakat polaziti!	1185
Da gledamo u klancu Turaka.	1186
Kad su oni agu razumili,	1187
digoše se u Zaklopcu Turci;	1188
svaki konja pojahao svoga,	1189
povedoše Jelu Korlatkinju,	1190
otiskoše uz Zaklopac klanac.	1191
Dotlen vojska, otalen svatovi.	1192
Kad su klanac prevalili Turci,	1193
upraviše do senta turskoga.	1194
Kad stigoše putu na raskršću,	1195
koji skreće sentu na Krajinu,	1196
da gledamo Muje kladuškoga.	1197
Mujo društvu govorijo svome:	1198
„Čujete li, braćo Krajišnici!	1199
Haj'te svaki do odžaka svoga,	1200
a ja odoh bratom na Udbinu,	1201
svojim dajom Kozlić Huremagom,	1202
na veselje pobratimu svome.	1203
Jope' viknu od Kladuše Mujo,	1204
a na ime pobratima svoga	1205
od Mutnika Muju Razbudnika:	1206
„Pobratime, imenjače Mujo,	1207
navrati se mojoj biloj kuli,	1208
pa mi kaži ostariloj majci	1209
—staroj majki i sestrici Ajki—	1210

da smo naše okajali društvo	1211
i šehite naše pokopali,	1212
i natrag se zdravo povratili.	1213
Nek' o meni ne vode fićera,	1214
kaži da smo otišli na Liku	1215
našim dajom Kozlić Huremagom	1216
na veselje Crnici Alagi.	1217
Dok to reče Mujo pobratimu,	1218
otalen se oni rastaviše.	1219
Da gledamo kićeni' svatova.	1220
Zdravo svati izišli na Liku	1221
do visokog brda Crničića.	1222
Tude oni konje razjahaše,	1223
pa odoše na kamenu kulu,	1224
nastaviše činiti veselje	1225
od dan do dan puni' petn'est dana.	1226
Da gledamo bega Mustajbega.	1227
Kad je čuo i haber uzeo	1228
da je Ale dov'o Korlatkinju,	1229
podize se ajan Mustajbeže	1230
i sa begom Mustajbegovica,	1231
i sa njima sedam bajraktara	1232
i begovi trideset delija;	1233
svi sajdoše brdu Crničića.	1234
Dobaviše hodžu i kadiju.	1235
Hodža lipu Jelu poturčijo,	1236
kadija je ničah učinijo;	1237
oženiše Crnicu Alagu.	1238
Kum mu bijo ajan Mustajbeže,	1239
a jengija Mustajbegovica;	1240
svojim harčom pir mu opremiše.	1241
Kada pir jim i veselje prođe,	1242
otalen se razidoše Turci,	1243
svaki ode zavičaju svome.	1244
Sam ostade Crnica Alaga	1245
dvor čadeći, a Jelu ljubeći.	1246
S njom je Ale porod izrodijo:	1247
dvoje muško, a treće je žensko,	1248
da ne želi zeta za života.	1249
Čuo jesam da je 'vako bilo.	1250
Od mene vam pisma na poštenju,	1251
a od Boga zdravlje i veselje.	1252
Ko zna bolje, široko mu polje!	1253